

Съдът, след като се запозна с молбата за реабилитация и представените доказателства, намира, че същата е депозирана от осъденото лице и пред компетентен съд, поради което се явява допустима, но е неоснователна по следните съображения:

Производството за съдебна реабилитация е особено съдебно производство, предвидено в част VII, глава XXXIV, раздел II от НПК. Процесуалните предпоставките за неговото започване са изброени в чл. 434 НПК и те се свеждат до подаване на молба, към която следва да бъдат приложени доказателства за осъждане на лицето, както и такива, обуславящи наличието на условията по чл. 87 НК. Видно от текста на чл. 85, ал. 1 НК реабилитацията, включително по съдебен ред, има предназначението да заличи осъждането на лицето и да отмени за в бъдеще последиците, които законите свързват с него, освен ако в закон или указ е установено противното. Когато не са налице условията за реабилитация по право, на осъденото лице е предоставена възможност за такава по съдебен ред, като съгласно чл. 88 НК, същата може да бъде искана и от наследниците на осъдения след неговата смърт, ако той е имал право на това. За да бъде постановена съдебна реабилитация по чл. 87 НК, е необходимо съответно: 1/ да са изтекли три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата или намалено с работа или помилване наказание; 2/ в този срок осъденият да не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или по-тежко наказание; 3/ осъденият да е имал добро поведение след осъждането; 4/ да е възстановил причинените вреди в случаите на умишлено престъпление или да са налице извинителни причини за не възстановяването им; и 5/ когато наред с наказанието лишаване от свобода или поправителен труд е наложено наказание лишаване от права по чл. 37, т. 6-8 или задължително заселване, да е изтекъл срока и на това наказание, *а ако е наложена глоба тя да е изплатена*. Единствено при наличието на тези условия съдът може да реабилитира осъдения.

В случая не се твърди и не се установява да е изпълнено, т.е. изтърпяно, наложеното на молителя наказание глоба в размер на 1 000.00 лева, по влязло в сила на 16.08.2018 г. Споразумение № 50/ 16.08.2018 г., и считано от датата на изплащането ѝ да са изтекли три години.

Съдът, в настоящият си състав, счита, че макар и наложеното наказание да не подлежи на изпълнение, поради изтичането на срока по чл. 82, ал. 1, т. 5 НК, то при приложение разпоредбата на чл. 87, ал. 3, изр. последно НК, неплащането на глобата е отрицателно условия за съдебната реабилитация на осъденото лице, а на следващо място липсата на доброволно изпълнение на наложеното с последната присъда на молителя наказание, сама по себе си свидетелства, че той не е имал доброто поведение, необходимо по см. на чл. 87, ал. 1, т. 1 НК.